

Goel

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit:

7 *Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi!*
8 *Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: „Hledejte mou tvář.“ Hospodine, tvář tvou hledám.*
9 *Svoji tvář přede mnou neukrývej, v hněvu nezamítej svého služebníka. (Žalm 27,7-9)*

Píseň: 642

Modlitba:

Náš nebeský Otče, děkujeme ti, že nás stále obdarováváš svým pokojem a svou milostí. Děkujeme ti za dnešní den, kdy se opět můžeme setkat ve tvém jménu a posilovat společně svou víru tvým slovem. Děkujeme ti, že můžeme žít v zemi a v době, kdy prožíváme mír a svobodu. Děkujeme ti, že se nemusíme skrývat, že můžeme o své víře mluvit veřejně a beze strachu z toho, že nás za to bude někdo odsuzovat a tupit. Je to veliká milost, kterou mnozí nedokážeme docenit. A tak Tě pro tuto chvíli prosíme, buď zde s námi v tomto společenství, buď naším středem, a svým Duchem pravdy nám pomáhej tvému slovu porozumět. Vyučuj nás, povzbuzuj a oživuj naši víru, abychom v té svobodě a míru, který prožíváme, nepropadli předčasnému spánku. Amen

I. Čtení: (Žalm 136)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Jana v 15 kap., 18-27 verši.

18 *Nenávidí-li vás svět, vězte, že mě nenáviděl dříve než vás.*
19 *Kdybyste náleželi světu, svět by miloval to, co je jeho. Protože však nejste ze světa, ale já jsem vás ze světa vyvolil, proto vás svět nenávidí.*
20 *Vzpomeňte si na slovo, které jsem vám řekl: Sluha není nad svého pána. Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat – jestliže mé slovo zachovali, i vaše zachovají.*
21 *Ale to vše vám učiní pro mé jméno, poněvadž neznají toho, který mě poslal.*
22 *Kdybych byl nepřišel a nemluvil k nim, byli by bez hříchu. Nyní však nemají výmluvu pro svůj hřích.*
23 *Kdo nenávidí mne, nenávidí i mého Otce.*
24 *Kdybych byl mezi nimi nečinil skutky, jaké nikdo jiný nedokázal, byli by bez hříchu. Ale oni je viděli, a přece mají v nenávisti i mne i mého Otce.*
25 *To proto, aby se naplnilo slovo napsané v jejich zákoně: „Nenáviděli mě bez příčiny.“*
26 *Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví.*
27 *Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku. (J 15, 18-27)*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 443

Slůvko dětem:

Bratři a sestry, to jistě znáte, že Pán Ježíš řekl dospělým, že mají být jako děti, že?! Ale jsou vždycky děti dobrý příklad? Děti, co myslíte, kdy si z vás dospělí rozhodně nemají brát příklad? Dnes si děti v nedělní škole budou vyprávět o dopisu apoštola Pavla do Korintu. Pavel se v tom dopise popisuje, jak se chovali členové sboru v Korintě – připomínali malé, hádavé a chlubitivé děti – a to určitě dobré nebylo. Co se s tím dá dělat, o tom budou děti v nedělní škole přemýšlet.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Jana v 15 kap., 26-27 verši.

26 Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví.

27 Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku. (J 15, 26-27)

Milí bratři, milé sestry,

na začátek se chci omluvit všem, kteří neprožívají euforii ze sportu. Neprožívají ten adrenalin, který koluje v krvi všech fanoušku sportu. Ani jednou si pořádně nezakřičeli – góóól, nebo kdo neskáče není.... hmmm, to jsem už zapomněl, co není. A ještě k tomu, včera ti naši, vaši prohráli s Kanadou. A už víc nebudu mluvit o sportu, abych vám také něco řekl o evangeliu.

Jednou nastane jiné vítězství, jednou přijde den, který nikdo nečekal. A fanoušci, kteří fandili tomuto teamu, budou prožívat neskutečnou euforii, protože věřili a doufali. Na konci tohoto zápasu budou moc si společně zakřičet (a to si zapamatujte!) – **GOEL, ne gól, ale GOEL, GOEL**. To znamená Zastánce, Vykupitel, Spasitel, Ručitel. Toto hebrejské slovo se ozývá ve jménu Ježíš.

Přímluvcem, zastáncem, „golem“ byl ve Starém zákoně nazýván člověk, který se zastával cizinců, utiskovaných, vdov a sirotků; člověk, který neodsoudí, když se ostatní odtahují, kdo se nebojí vystoupit na obranu slabšího, byť to nebylo zrovna populární, který je ochoten zaštitit ho svou ctí a důvěryhodností, protože mu věří, **protože mu dává svou důvěru**. A když se člověk marně rozhlíží po takovém přímluvci mezi lidmi, může se **spolehnout na Boha**, který se deklaruje jako „goel“, protože se zavazuje být vždy na straně těch, kterým se ubližuje.

Ježíš dává slib příchodu **Přímluvce a Utěšitele** ve chvíli, kdy učedníkům klade na srdce důležitou věc: aby setrvali v lásce i přes nepřízeň davu. Ježíš ten slib plní vlastně za nás nebo spíše skrze nás, když k tomu vyslovíme své **ANO**. Neprobíhá to nějak magicky, naopak vyžaduje naši bdělost, aktivitu a otevřenost pro nové věci, pro **Ducha pravdy**.

Chce to otevřít se pravdivému pohledu na sebe, na druhé lidi, na Krista, na jeho vztah k nám, na to, co nám přináší. Vidět, že patřit ke Kristu je vyznamenání, je vítězství. Husité zpívají v jedné písni, že: „*Kristus nám za škody stojí, stokrát víc nám slibuje*“. A i když vidíme chyby, slabosti, neschopnost svého poslání, může nás to přivést k poznání pravdy, která nevede k zoufalství, ale k hlubšímu a opravdovějšímu **vztahu s Bohem**. Před Něho smíme přistoupit s **Přímluvcem, Duchem svatým**.

Svět kolem nás se tváří sebevědomě, že si vystačí sám bez Boha; je si však dobře vědom toho, že se bez přímluvce (s malým p) neobejde. Získává je lobováním, podplácením, psychologickým nátlakem, sliby... Duch svatý je **Přímluvce**, který se nedá podplatit ani ukecat líbeznými řečmi. Je tady, pro nás, pokud zůstáváme v Kristově lásce. Pak je jeho přímluva a podpora jistá. Tak jistá, že se na ni můžeme spolehnout a dát o ní svědectví druhým. Je to naše morální povinnost a samozřejmý důsledek lásky k lidem.

Je tu Duch pravdy, v jehož světle se odhaluje lež o nás i o světě kolem;

- který osvětluje význam **Ježíšovy osoby a jeho života, smrti a vzkříšení**, odhaluje a dává zakusit hloubku jeho lásky;
- který propůjčuje sílu s Ježíšem vytrvat a vzít na sebe jeho břemeno;
- který činí toto břemeno sladkým; který rozvazuje náš jazyk, aby naše svědectví bylo srozumitelné všem, na nichž nám záleží a pro které je určeno;
- a který probouzí tutéž lásku, radost z pravdy a elán ke svědectví u těch, kteří skrze naše slovo uvěří.

Duch svatý se za nás přimlouvá před Bohem, ale také před světem, před našimi protivníky, ba i před naší skepsí, únavou, nedůvěrou, zoufalstvím a zklamáním. Duch svatý přichází i tehdy, když už ho nemáme sílu vzývat. Stačí toužit po setrvání v lásce Kristově a být ochoten se od něj nechat potěšit.

Naštěstí Bůh počítá s lidskou nedostatečností. Počítá s nutností asistovat lidem v jejich svědectví. Počítá s nutností **dosvědčovat pravdu o Božím Synu, Ježíši Kristu** i po své vlastní ose. Proto je tu **Přímluvce. Zastánce. Utěšitel. Obhájce**. Ten, který je přivolán/poslán na pomoc. Ježíš o něm mluví

také jako o **Duchu pravdy**. Je to tedy ten, kdo je s pravdou v jednotě. Duch inspiruje, vdechuje svědectví, snad proto si učedníci nemusejí dělat příliš starosti s tím, co budou mluvit, můžou se spolehnout na **Boží inspiraci Duchem**. A zároveň si tenhle Duch vane, kam chce, svědectví o Bohu a jeho lásce k lidem, projevené v Ježíši Kristu, se neposouvá dál jen lidskými cestami. Ježíš o Duchu mluví jako o tom, který vychází od Otce. Tedy z nebeských zdrojů, které nepodléhají lidské kontrole nebo manipulaci. To zní dobře, ale leckdy se to a leccjak překroutilo a překrucuje...

S překrucováním se asi taky počítá. Ježíš mluví o nebezpečí nechat se svést. Hrozí reálné nebezpečí, že člověk se na tržišti světa nechá zmást množstvím nabídek. Že ta, která s sebou nese možnost ponížení, utrpení i naděje v toho, který sám byl ponížen a trpěl, vybledne vedle jiných, lákavějších cest a možností.

To je teda těžké! Nebylo by tedy nakonec lepší se od toho světa odstříhnout? Slovník evangelisty Jana k tomu trochu pobízí – vždyť svět, to je pro Jana protiklad Božího království, to jsou ti „oni“, se kterými raději nemít nic společného! Jenomže on zase nemůže být tak špatný, ne? Vždyť ho Bůh miloval. A dokonce dal svého Syna, aby každý díky němu **mohl trefit a došel k cíli**.

Bůh má lidi rád. Proč? A je to vůbec rozumné? Měřeno rozumem selským - není, ale Bůh se našťástí neřídí selským rozumem... Bůh miluje lidi a nenávidí hřích, ale zamiloval si nás, i když v nás kus zla vězí – **a problém s tím zlem zase řeší láskou**. Vypadá to dost riskantně a nerozumně, aby se Boží láska vypravila k lidem dřív, než se polepší. Ale právě tak se to stalo. Lidé se nepolepšili, ale Přímluvce, Duch pravdy – přichází den, co den, nám na pomoc a otevírá nám oči.

My pak zase máme otvírat oči i srdce druhým lidem pro Krista. A nemáme je posuzovat pro tu malou výseč toho, co o nich víme. Do Boží lásky se zahrnou všechny naše dnešní maléry a Bůh je svou **láskou přikrývá**.

Nejspíš vás budou nenávidět a půjdou vám po krku, říká Ježíš. Ale to na tom budete zrovna jako já. Boží Duch pravdy vás inspiruje, abyste si uměli vybrat, komu patřit, na čí lásku spolehnout a naopak čí nelásku nějak vydržet a unést. Tak to je to ujištění. I dnes si můžeme zakřičet **GOEL, GOEL**. Amen

Píseň: 697

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Vyvýšený a oslavený Pane. Prosíme, dej, ať tvá církev všude na světě spoléhá ve víře na tvou oběť; ať nepodléhá pokušení a pýchou, která na sebe nechce brát kříž a vydávat se v lásce druhým v oběť. Prosíme, dej, ať tvá církev nepřestává věřit ve vítězství tvého vzkříšení, v moc tvého Ducha, v tvé dílo, a to i tehdy, když vidí velkou vlastní bídu a bezmocnost. Prosíme, aby tvá církev nevypadla z jednoty s tebou i Otcem, a také s bratřími a sestrami po celém světě, když tolik vnějších tlaků trhá jednotu tvého těla. Prosíme, aby se našim sborům neztrácela jistota, že jsi živ a že své dílo ve světě konáš, také když naráží na neporozumění a nepochopení. Prosíme za ty, kteří tě vždy obklopovali: za hříšné, za zatížené vinou, nemocemi, zármutkem, za vdovy, sirotky a opuštěné. Dnes nás k nim posíláš. Dej, ať se nás nezmocňuje pocit marnosti, když vidíme všechnu jejich bídu, ale ať nám právě uprostřed toho zazáří vítězné světlo tvého evangelia. Pane, pozvedej náš pohled na Tebe, abychom nepropadali beznaději ani cynismu, když se díváme na svět plný ohrožení, zmatků a nejistoty. Ať nepřestáváme věřit, že ty zůstáváš Pánem, ať nepřestáváme pomáhat všem, kdo bojují proti silám zmaru, ať se za ně modlíme a čekáme tvůj příchod v slávě.

... Společně k tobě, náš Pane, voláme:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: S 178

Posláni:

6 *A je spravedlivé, že Bůh všem, kteří vás utiskují, odplatí útlakem,*

7 *a vás utiskované spolu s námi vysvobodí, až se zjeví Pán Ježíš z nebe se svými mocnými anděly.*

(2 Tes 2,16-17)

Požehnání:

16 *Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději,*

17 *nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu. (2 Tes 2,16-17)*

Píseň: 488